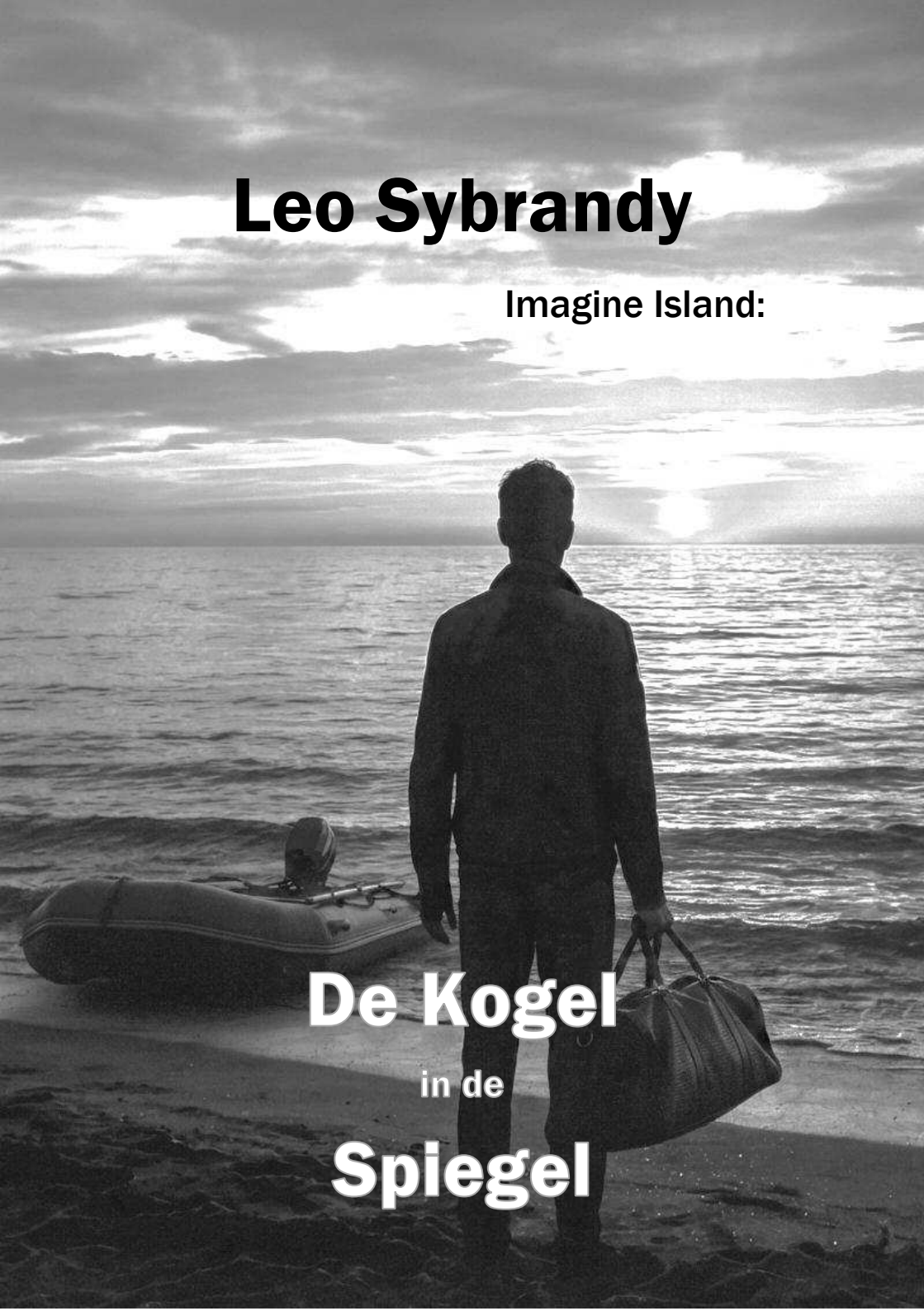

Leo Sybrandy

Imagine Island:

De Kogel

in de

Spiegel

Schrijver: Leo Sybrandy
BovoAruba Publicatie
Sybrandy & Janse
2026
ISBN: 9789465469515
www.bovoaruba.com
l.sybrandy@bovoaruba.com

Jaren geleden hielp ik een jonge studente, Jaynee,
voor het vak filosofie...

Opdracht: Een weergave van een ideale wereld.
We noemden het Jayneeland. De docent was zeer te spreken over het resultaat.
Dit verhaal is mede gebaseerd op de ideeën die we daarin verwerkt hebben.

Eerder verschenen:

Jeugdboeken:

- **De Magiër van Duivelstad**
- **De zaal van de twee waarheden**
- **Maribel en de kracht van de Tumi**
- **Het Ziggy experiment**

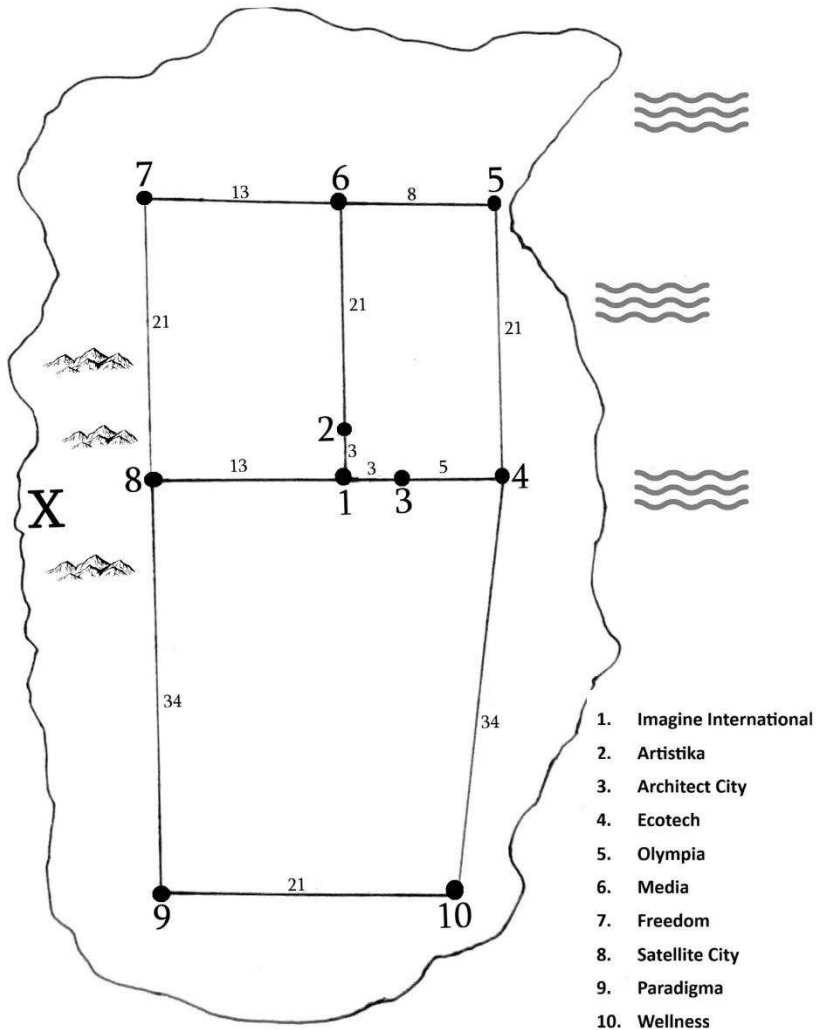
Thrillers:

- **De waardering der herinnering**
- **Fase 7**
- **Fase 8**
- **Fase 9**
- **Doodgewone verhalen (verhalenbundel)**
- **Planbureau Adventure**
- **Project December**
- **Imagine Island**

Maatschappelijke thema's:

- **Onderwijs effect**
- **Liam**
- **Gevangene van zijn eigen macht**
- **Thrills**

IMAGINE ISLAND

Imagine Island

Gezondheid is ook een belangrijk item... veel beweging, spelplezier en goede voeding.

Gaandeweg is er meer aandacht voor algemene ontwikkeling (oriëntatie van de wereld), vormen van vrijetijdsbesteding die mogelijk zijn en zijn er de talentspeurvakken.

Hierbij is het de bedoeling dat aanwezige talenten zichtbaar worden en/of tot ontwikkeling komen. De nadruk ligt vooral op het gelukzalige gevoel dat iemand krijgt als het talent steeds beter ontwikkeld wordt, nuttig ingezet wordt en door anderen gewaardeerd wordt.

Dat gevoel is namelijk bepalend voor het leven. Er is geen vervreemding wat betreft arbeid en denken.

Wederom komt Jean Jacques Rousseau hier om de hoek kijken. Hij ontwikkelde een model voor een betere samenleving, waarin 'eenieder iets heeft en niemand iets te veel' en waarin de burgers 'zo veel mogelijk handelen in overeenstemming met het algemeen belang' zonder dat daarvoor een grote staatsmacht nodig is.

Niet meer een contract tussen individuen en de
persoon die als soeverein over hen zal heersen, maar
een verdrag van vrije individuen die onderling
besluiten een gemeenschap te vormen.

(Uit Jayneeland)

Intro

Noorder District (Aboria)

Het Noorder District van Aboria werd getroffen door het zwaarste noodweer sinds zeer lange tijd. De hemel had haar sluizen wijd opengezet en rivieren traden buiten hun oevers. De weidegronden en akkers rondom de boerderij waar de tienjarige Matthias woonde, stonden al blank.

Matthias was, net als zijn vader en moeder, al vroeg uit de veren die ochtend. Hij stond voor het woonhuis met zijn voeten in het stromende water.

‘Matthias...’ riep zijn vader...

‘Sluit de deur naar mijn werkkamer!’

Hij kon zijn vader nauwelijks zien ergens bij de stal van de dieren, maar hij kon hem wel duidelijk horen.

Hij draaide zijn hoofd naar de werkkamer van zijn vader, waar papa regelmatig aan het knutselen was.

Daar stonden zijn zelfgemaakte bouwwerken min of meer tentoongesteld (*niet dat er ooit iemand kwam kijken*). Hij zag de deur wijd open staan, het water stond tot aan de drempel. Hij deed een stap in de richting van de deur.

AAAAAHHHH!

Zijn moeder.

Hij had haar zojuist uit de schuur zien komen met iets in haar beide armen. Waarschijnlijk iets waardevols dat ze naar de bovenste verdieping van het huis wilde brengen. Hij zag haar in het water vallen en probeerde zo snel mogelijk bij haar te komen. Hij ploeterde naar haar toe, naar de plek waar ze onder water was gegaan. Vlak voordat hij bij haar was, kwam ze overeind, druipend van het water.

‘Kom mama, ik zal je helpen.’

Hij had nog steeds geen idee wat zijn moeder had gedragen, maar daar was nu geen spoor meer van te herkennen. Het water kwam nu al boven zijn laarzen, het steeg in een razend tempo.

Hij opende de voordeur, waardoor water naar binnen stroomde, en liep samen met zijn moeder de trap op naar de slaapkamer van zijn ouders.

‘Blijf maar hier mama, we kunnen het water toch niet stoppen.’

Hij liep naar het slaapkamerraam en zag een schaduw bij de stal staan en een rilling ging over zijn rug. Die werkkamerdeur... die was hij helemaal vergeten dicht te doen... en hij wist al welke gevolgen dat zou hebben.

‘MATTHIAS, KOM HIER!’

Hij hoorde de brullende stem van zijn vader door het slaapkamerraam heen, draaide zich om en daalde de trap af. Aarzelend verliet hij via de voordeur het huis.

Hij wist wat er komen ging. Commando's van zijn vader moesten opgevolgd worden, want anders...

'KOM HIER, NU!'

Matthias stapte het water in richting zijn vader. Hij zag dat zijn vader de riem van zijn broek al had losgetrokken. Het werden dit keer geen blauwe plekken of pijnlijke lichaamsdelen, maar striemen op zijn lichaam. Hij had zin zich in het water te laten plonzen en zich mee te laten drijven met de stroming. Stapje voor stapje naderde hij zijn vader, die al met de riem in de lucht klaar stond om hem af te ranselen... om met de afstraffing te beginnen.

Opeens zag Matthias beweging achter zijn vader. Iets kwam boven het water even tevoorschijn.

Eerst was het nauwelijks zichtbaar: een subtiele rimpeling in het water, alsof een schaduw zich verplaatste net onder het oppervlak. Twee donkere ogen staken net boven de waterlijn uit. Ze bleven roerloos, gericht op de nietsvermoedende persoon voor hem.

Matthias wilde schreeuwen, wilde zijn vader waarschuwen, maar er kwam geen geluid uit zijn keel.

De krokodil bewoog langzaam dichterbij, bijna onmerkbaar. Alleen een lichte V-vormige golf verraadde zijn aanwezigheid. Zijn lichaam bleef

verborgen, zwaar en gespierd onder het water, terwijl hij precies het juiste moment afwachtte. Plotseling was er een snelle verplaatsing. Met een explosieve beweging schoot het dier uit het water. Modder en water spatten alle kanten op terwijl de enorme kaken naar voren klaptten. De kracht van de aanval kwam uit het niets—een bliksemsnelle uitval vanuit wat een seconde eerder nog rustig stromend water leek. Het geluid van klappend water, een diepe grom en het geweld van de plotselinge beweging vulden de lucht. Alles gebeurde in een fractie van een seconde. Met open mond staarde Matthias naar zijn zwaargewonde vader die door de krokodil onder water werd getrokken.

Drie dagen later was het water teruggekeerd in de rivierbekkens of onderdeel geworden van het grondwater. Er landde een Heli 6 op hun terrein en daaruit stapten de heer Burmann en zijn rechterhand, de heer Sneek.

Als potentieel nieuwe President was Burmann aangeraden het noodgebied te vereren met een bezoekje, onder het motto 'Elke stem telt'.

Burmann had een lang gesprek met zijn moeder en twee maanden later verhuisden ze naar Melbourne, dat later werd veranderd in Burmann-City. Zijn